

Richting geven aan je leven

Ev. Mc. 1, 9-11, Doop van de Heer, 10 jan. 2021)

Waarom zou je in onze tijd je kind laten dopen? Of jezelf? Het is natuurlijk prachtig om te praten over een doop 2000 jaar geleden, en zeker de doop van Jezus; of over je eigen doop 40, 60, 80, jaar geleden, maar waarom zou je het nu, in 2021 doen? De allernieuwste cijfers ken ik niet. Maar volgens Wikipedia zijn er in 2018 in ons land 10.380 kinderen in de katholieke kerk gedoopt en 430 volwassenen.

Dopen lijkt op de eerste plaats een inwijdingsritueel. Zoals er zo vele zijn. Het nieuwe jaar: ingeluid met een nieuwjaarsduik in de zee; lentefeesten, ontgroeningsfeesten bij studenten in een nieuw studiejaar, of bij de opkomst van een nieuwe lichterij militairen. Allemaal inwijdingsrituelen.

Ze laten verbondenheid zien. Welkom dus, welkom bij ons. Je hoort er bij. De nieuwkomer hoort bij de club, bij waar die voor staat, bij wat die viert. Soms ook bij waar discriminerende, of zelfs levensbedreigende bewegingen voor staan. U kunt er vast wel een paar bedenken.

Maar opnieuw: waarom laat je je kind dopen of zou je zelf gedoopt willen worden? Er zijn een heleboel mensen die geen nieuwjaarsduik nemen, die niets hebben met lente- of zomerfeesten, die niet zo nodig hoeven te worden ingezworen in een nieuwe functie...

En als het om dopen gaat: Er zijn een heleboel mensen die anders geloven; in het boeddhisme, het hindoeïsme, islam, jodendom enzovoorts, of die, wat heet, helemaal niet gelovig zijn, en dus hun kinderen niet laten dopen, een ander inwijdingsritueel hebben of zelfs dat niet.

.....Ik denk vóór alles, dat bij God alle kinderen die geboren worden, Zijn kinderen zijn, of ze nu katholiek of christelijk gedoopt zijn of niet. En tijdgebonden voorstellingen van de doop, en van alles dat daaraan in het verleden verbonden werd, mag je wat mij betreft loslaten. Dat zijn vaak ideeën die ontstaan zijn in tijden dat katholieken zich van andere christenen wilden onderscheiden of het christendom van andere godsdiensten.

En je mag ook weigeren te geloven dat mensen hun kind laten dopen om de lieflijke, idyllische rituelen van een mooie doopviering. Iedereen lachend rond de doopvont, een keurig en kleurrijk boekje met aansprekende teksten, stemmige muziek, een kind dat iets voordraagt, een priester die ontroerende woorden spreekt, en vooral ook: mooie foto's van de doop. Zo leuk voor later.....

Waarom zou je nu zelf gedoopt willen worden of zou je je kind nu laten dopen?

♪ Morning has broken - Cat Stevens

Een kind krijgen is een wonder. Ze kunnen nog zo vaak uitleggen dat het elke dag vele malen gebeurt, maar als jouw kind geboren wordt, dan is dat voor iedereen een wonder. Een pas geboren baby maakt de moeder

en vader, opa en oma tot de gelukkigste mensen in de wereld. Ze wensen voor dat mooiste kind van de wereld het allerbeste en willen er alles voor doen. En voor een goede toekomst laten ze het kind inenten, denken ze al vroeg na over naar welke school ze het zullen sturen en misschien zelfs, laten ze het dopen.

Gedoopt worden betekent richting geven aan je leven, betekent dat je jezelf, of je kind, op een weg zet tussen mensen die geloven dat – ook in onze tijd, in onze samenleving - het goede het laatste woord heeft en dat je bereid bent met elkaar, je leven lang het goede te zoeken. Met Jezus als je drijvende kracht. En je bezoekt; soms, een enkele keer, om de paar weken, elke week, de bijeenkomsten van je zielsvrienden en je wordt vrijwilliger, gaat in een koor, rijdt mensen; het maakt het allemaal intenser; of je hebt daar allemaal geen zin in, dat je lid bent van de club is voldoende voor je. Vrijheid, blijheid. Ieder naar zijn behoeften.

Het kind van Bethlehem begon aan zijn weg met zijn doop. En wat hij daarna deed? Enkele wonderbare daden, een handvol mensen om zich heen verzamelen, op wereldschaal verwaarloosbaar en zinloos leek het. Maar wat een gevolg. Kijk hoeveel mensen nu in zijn naam strijden voor een betere wereld, en zich als een uiting van dat streven lieten dopen. Daar wil je je bij aansluiten. En samen met hem kun je een beetje licht brengen in de wereld, wetende dat een beetje licht veel donkerte verdrijft. Je laten dopen is allereerst een teken van vertrouwen.

♪ Ken je mij ? - Trijntje Oosterhuis

Ken je de mens? Wie ken je dan? Als de mens in zijn bewogen geschiedenis iets heeft bewezen, is het wel dat hij weerbaar is. Dat hij uit ellende altijd weer weet op te staan. Midden tussen de slachtoffers, niet wetend of het gevaar geweken is, zie je hem aarzelend rondkijken. En dan ziet hij dat hij niet alleen is, niet de enige; dat hij een eenheid vormt met zovelen die, net als hij, besloten hebben zich op te richten, door te gaan en zichzelf en de wereld te redden.

Zo ongeveer als – heb je die foto gezien, van die zangers in de Notre Dame in Parijs, - die daar met elkaar, met Kerstmis, met een helm op, tussen de puinhopen, maar ook tegen de puinhopen, zongen? Veerkracht. Geloof en vertrouwen die moed geven en kracht. Voor de uitdagingen die voor ons liggen. Eerst de coronacrisis overwinnen. Dan weer de klimaatcrisis, het zorgstelsel en al die andere problemen. Ten minste sommigen zullen zeggen dat daarvoor Gods kracht op hen zal rusten.

Ik zie nog een ander beeld. Paus Franciscus, 27 maart vorig jaar, een oude man, moeizaam lopend op dat schemerdonkere, lege, verregende Sint Pietersplein. En dan hoe hij in de coronacrisis, die toen al een spoor van vernieling door de wereld trekt, in de donkerte en stilte bidt. En daarna, ook nog woordeloos, de zegen Urbi et Orbi geeft. Voor stad en wereld, voor iedereen, gedoopt of niet; gelovig, voor van wie, door alle problemen, het geloof in een dipje zit, en die helemaal niet geloven. Gods zegen gold iedereen.